

XXIV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

23. заседание

Четвъртъкъ, 15 декемврий 1938 г.

(Открито въ 15 ч. 25 м.)

Председателствуватъ председателятъ Стойчо Мошановъ. Секретари: М. Янчулевъ и С. Поповъ

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		нитъ пчелари (Едно четене — приемане)	416
Отпуски	415	Говорилъ: Д-ръ Н. Найденовъ	416
Законодателно предложение	415	3. За изплащане на владениятъ отъ Държавния университетъ	
Предложение	415	(агрономо-лесовъдски факултетъ) недвижими имоти, нахо-	
По дневния редъ:		дящи се въ землището на Голъма София, между ст. София	
Предложения:		и с. Горна-бана, собственостъ на наследниците на Генко	
1. За одобрение IV-то постановление на Министерския съветъ,		Шойлековъ (Едно четене — приемане)	418
взето въ заседанието му отъ 25. VIII. 1938 г., протоколъ		Говорили: Х. Мирски	419
№ 119, относно отпускането на читалището на слѣпнѣ въ		Е. Поповъ	420
България, безъ заплащане на акцизъ и общински налогъ,		М-ръ Б. Филовъ	420
400 литри денатуриранъ спиртъ за полиране специалнитъ			
книги за слѣпи (Едно четене — приемане)	415	Разгледани прошения:	
2. За одобрение XI-то постановление на Министерския съветъ,		Докладвалъ: Й. Воденичарски	417, 421
взето въ заседанието му отъ 5. X. 1938 г., протоколъ № 133,		Говорилъ: Х. Мирски	422
относно отпускане, безъ акцизъ и общински налогъ, захаръ		Дневенъ редъ за следващото заседание	423
за подхранване слабнѣ пчелни семейства на организа-			

(Отсутствуватъ народнитъ представители: Александър Симовъ, Борисъ Мончевъ, Василь Мандаровъ, Георги Чалбуровъ, Жико Струнджевъ, Йосифъ Робевъ, Кирилъ Минковъ, Никола Пановъ, Никола Търкалановъ, Ради Пляковъ, Сирко Станчевъ и Стоянъ Димовъ)

Председателъ С. Мошановъ: (Звъни) Понеже присъствуватъ нужниятъ брой народни представители, обявявамъ заседанието за открито.

Бюрото има да направи следнитъ съобщения:

Разрешени сѫ отпуски на следнитъ народни представители:

- на г. Георги Миковъ — 1 день, за 13 т. м.;
- на г. д-ръ Петъръ Кюсеивановъ — 1 день, за 13 т. м.;
- на г. Еню Поповъ — 1 день, за 14 т. м.;
- на г. Иванъ Халаджовъ — 1 день, за 16 т. м.;
- на г. Ради Пляковъ — 1 день, за 16 т. м.;
- на г. Кирилъ Минковъ — 1 день, за 15 т. м. и
- на г. Жико Струнджевъ — 3 дни, за 15, 16 и 20 т. м.

Съобщавамъ на Народното събрание, че е постъпило законодателно предложение, подписано отъ нужниятъ брой народни представители, за отмиѣние § 7 отъ наредбата-законъ за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за избирање народни представители за обикновено Народное събрание, утвърдено съ указъ № 4, отъ 5 януарий 1938 г., и обнародвана въ притурка къмъ „Държавенъ вестникъ“, брой 3, отъ 5 януарий 1938 г.

Това предложение ще се напечата и ще се раздаде на г. г. народнитъ представители.

Постъпило е отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда предложение за продължение срока и приемане на служба чужди поданици за асистенти при Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“ въ гр. Свишовъ.

Това предложение ще се раздаде на г. г. народнитъ представители и ще се постави на дневенъ редъ.

Пристъпваме къмъ точка първа отъ дневния редъ:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ОДОБРЯВАНЕ IV-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТЪ, ВЗЕТО ВЪ ЗАСЕДАНИЕТО МУ ОТЪ 25 АВГУСТЪ 1938 Г., ПРОТОКОЛЪ № 119, ОТНОСНО ОТПУСКАНЕТО НА ЧИТАЛИЩЕТО НА СЛѢПИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ, БЕЗЪ ЗАПЛАЩАНЕ НА АКЦИЗЪ И ОБЩИНСКИ НАЛОГЪ, 400 ЛИТРИ ДЕНАТУРИРАНЪ СПИРТЪ ЗА ПОЛИРАНЕ СПЕЦИАЛНИТЪ КНИГИ ЗА СЛѢПИ.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретаръ С. Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ предложението за одобряване IV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 25 августъ 1938 г., протоколъ № 119.

Г. г. народни представители!

Както, вѣрвамъ, ви е известно, въ София съществува читалище за слѣпнѣ въ България, издържано главно отъ благотворителностъ, и поставило си задача — да облекчи участъта на лишенитъ отъ зрение и да имъ създаде поносенъ животъ чрезъ самообразование съ книги, написани на така наречения „Брайловъ шрифтъ“ (релефно писмо на специална азбука отъ точки).

Тия книги коштуватъ сравнително скъпо, и при продължително употрѣбление релефитъ се изтриватъ. Като предпазна мѣрка срещу разрушението имъ прилага се потапяне на листоветъ въ спиртъ, съ разтворенъ въ него шедлакъ.

Понеже намирашитъ се въ читалището за слѣпнѣ подобни книги имаха належаща нужда отъ такова възстановление, за да не се нанесатъ щети, които отсетне биха

костували много по-скъпо, и при невъзможност на читалището да заплати следувателно се данъци върху необходимия спирт, Министерският съвет по мой доклад реши, исканият спирт в количество 400 литри да бъде отпуснат без заплащане на акциз и общински налог.

Това решение на Министерския съвет има характер на благодарение, понеже цѣлата сума е сравнително малка — 8.752 л.

Поради гореизложените причини, моля ви, г. г. народни представители, да гласувате приложеното предложение.

Гр. София, 12 декември 1938 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за одобряване IV постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 25 август 1938 г., протокол № 119, относно отпускането на читалището на слѣпите в България, без заплащане на акциз и общински налог, 400 литри денатуриран спирт за полиране специалните книги за слѣпи.

Одобрява се IV постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 25 август 1938 г., протокол № 119.

IV-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 25 август 1938 г., протокол № 119.

Приема се следното:

Разрешава се да се отпусне на читалището на слѣпите в България, без заплащане на акциз и общински налог, 400 литри денатуриран спирт за полиране на специалните книги за слѣпи.

Председател С. Мошанов: Ще гласуваме. Тѣзи, които приемат предложението за одобряване IV-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 25 август 1938 г., протокол № 119, относно отпускането на читалището на слѣпите в България, без заплащане на акциз и общински налог, 400 литри денатуриран спирт за полиране специалните книги за слѣпи, както се прочете, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към втората точка от дневния ред:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ОДОБРЯВАНЕ XI-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ, ВЗЕТО ВЪ ЗАСЕДАНИЕТО МУ ОТ 5 ОКТОМВРИЙ 1938 Г., ПРОТОКОЛ № 133, ОТНОСНО ОТПУЩАНЕ, БЕЗЪ АКЦИЗЪ И ОБЩИНСКИ НАЛОГЪ, НА ЗАХАРЪ ЗА ПОДХРАНВАНЕ СЛАБИТЪ ПЧЕЛНИ СЕМЕЙСТВА НА ОРГАНИЗИРАНИТЪ ПЧЕЛАРИ.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретарь С. Колчев: (Чете)

„МОТИВИ

към предложението за одобряване XI постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 5 октомври 1938 г., протокол № 133.

Г. г. народни представители!

Изтеклата 1938 г. бѣше много неблагоприятна за пчелите в страната, вследствие на което, на много мѣста в царството тѣ не сѣ могли да съберат достатъчно медъ за презимуване и се нуждаеха отъ подхранване още в ранна есен.

На всички ви е известно, че пчеларите в грамадното си болшинство сѣ бедни, дребни земеделски стопани, поради което наложително бѣше да бѣдат подпомогнати отъ държавата.

По ходатайство на г. Министра на земедѣлието и държавните имоти, и по мой доклад, Министерският съвет одобри да се отпусне безъ заплащане на акциз и общински налог на пострадалите пчелари, членове на пчеларските дружества, до 5 кгр. захар на кошеръ с пчели, нуждаещи се отъ подхранване.

Поради гореизложените причини, моля ви, г. г. народни представители, да гласувате приложеното предложение.

Гр. София, 12 декември 1938 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за одобрение XI постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 5 октомври 1938 г., протокол № 133, относно отпускане, безъ акциз и общински налог, на захар за подхранване слабите пчелни семейства на организирани пчелари.

Одобрява се XI постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 5 октомври 1938 г., протокол № 133.

XI-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 5 октомври 1938 г., протокол № 133.

Одобрява се следното:

Разрешава се да се отпусне захар безъ акциз и общински налог, в количество до пет килограма на кошеръ с пчели, които по преценка на държавните агрономи се нуждаят отъ подхранване.

Захарта ще се отпуска само на ония пчелари, членове на пчеларски дружества, които презъ течение на 1938 г. не сѣ изваждали медъ отъ кошерите си, и чийто кошери, въпреки това, ще иматъ нужда отъ подхранване презъ времето от 1 септември 1938 г. до 15 април 1939 г.

Захарта ще се взима отъ фабриките в страната, като предварително се денатурира чрезъ примѣсване с 3% по тегло прахъ отъ дървени въглища.

Отпускането на захарта ще става по реда, предвиденъ в наредбата, публикувана в „Държавен вестник“, бр. 292, от 27 март 1929 г., подъ контрола на данъчните власти. Оригиналите екземпляри отъ списъците на пчеларите и броятъ на кошерите с пчели, които иматъ нужда отъ подхранване, ще се предаватъ отъ Министерството на земедѣлието и държавните имоти на разпореждане на Министерството на финансите.

Захаръ ще се отпуска до 15 април 1939 г., а предвиденъ срокъ за изнасяне изъ фабриката на отпуснатата захаръ се опредѣля 25 април 1939 г. включително. Неизтеглените до тази дата наряди се анулиратъ.

Председател С. Мошанов: Има думата народниятъ представител г. д-ръ Найденовъ Найденовъ.

Д-ръ Н. Найденов: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Позволявамъ си да привѣка благосклонното ви внимание само за нѣколко минути върху това предложение за одобрение XI-то постановление на Министерския съвет.

Досега у насъ на пчеларството се е гледало твърде несериозно, бихъ казалъ. За менъ пчеларството е единъ отъ важните стълбове на народното стопанство. Ако вземете да проследите онова, което се прави в другите европейски държави, малки и голѣми, за подпомагане на пчеларството, вие ще видите, че тамъ се върши една системна работа и се прави твърде много за този отрасълъ. У насъ, обаче, се прави твърде малко за пчеларството, още не му е отлажено достатъчно внимание и не се съзнава значението му за народното стопанство. Наистина, съ това предложение сега се подпомага пчеларството у насъ, като отпускаме на пчеларите до 5 кгр. захар безъ акциз и общински налог, за да подхранятъ пчелите си, които тази година, поради сушата и поради това, че цвѣтътъ не можеше да се развие тъй, както трѣбваше, не сѣ могли да събератъ достатъчно медъ, за да се изхранятъ презъ зимата. Азъ смѣтамъ, обаче, че въпросътъ не се разрешава радикално, защото въ единъ отъ пунктовете на предложението е казано, че ще се дава захаръ само на ония пчелари, които сѣ организирани в пчеларски дружества. Споредъ менъ, пчеларите, които сѣ организирани в пчеларски дружества, сѣ твърде малко, и ако подкрепимъ само тѣхъ, подкрепата нѣма да бѣде ефикасна.

По-долу, въ другъ единъ пунктъ на предложението е казано, че захарта ще се раздава по представени отъ агрономите списъци въ Министерството на земедѣлието, по които списъци то ще иска раздаването на захаръ отъ Министерството на финансите.

Г. г. народни представители! Като искаме да окажемъ подкрепа на пчеларите, давайки имъ до 5 кгр. захар на кошеръ с пчели, азъ смѣтамъ, че ще бѣде несправедливо ако дадемъ захаръ само на ония пчелари, които сѣ записани въ пчеларските дружества, защото, както казахъ, такива дружества има много малко, само въ по-големите центрове и голѣма частъ отъ пчеларите ще останатъ извънъ обсега на това решение. Азъ смѣтамъ, че е необходимо, и моля г. министра на финансите да се съгласи, да бѣде дадена до 5 кгр. захаръ на кошеръ с

пчели на всички пчелари, за които агрономите намърят, че трябва да им бъде дадена. И без това околийските участъкови агрономи ще съставят списъци. Нека тези списъци да обхванат всички пчелари, организирани и неорганизиран, за да може, след като бъдат представени във Министерството на земеделието, да бъдат подпомогнати всички пчелари, които действително тая година имат нужда от помощта на държавата.

Г. г. народни представители! Обръщам се с молба към г. министъра на финансите, да се съгласи този въпрос да бъде разрешен така, както аз предлагам, защото по този начин наистина ще подпомогнем родното пчеларство, което е една хубава издънка на народното стопанство. Иначе, ако остане тъй, както е решението на Министерския съвет, пчеларството, както казах и преди малко, няма да бъде подкрепено радикално. Ще бъдат подкрепени само няколко души пчелари във големите центрове, където има пчеларски дружества, а всички други пчелари ще останат извън обсега на това решение. (Ръкоплъскания от някои във лъво)

Председател С. Мошанов: Ще гласуваме. Тия, които приемат предложението за одобрение XI-то постановление на Министерския съвет, взето във заседанието му от 5 октомври 1938 г., протокол № 133, относно отпускане, без акциз и общински налог, на захар за подхранване слабите пчелни семейства на организирани пчелари, така както се прочете, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Г. г. народни представители! Понеже отсъства съответният министър, няма да се разглежда следващата точка трета от дневния ред:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ИЗПЛАЩАНЕ НА ВЛАДЪНИТЕ ОТ ДЪРЖАВИЯ УНИВЕРСИТЕТ, АГРОНОМО-ЛЕСОВЪДСКИ ФАКУЛТЕТЪТ, НЕДВИЖИМИ ИМОТИ, НАХОДЯЩИ СЕ ВЪЗЕМЛИЩЕТО НА ГОЛЪМА СОФИЯ, МЕЖДУ СТ. СОФИЯ И С. ГОРНА-БАНЯ, СОБСТВЕНОСТ НА НАСЛЕДНИЦИТЕ НА ГЕНКО П. ШОЙЛЕКОВЪ

Следващата точка четвърта е:

ВТОРО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА УРЕЖДАНЕ СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ БЕЗДОМНИЧЕСКИТЕ МЪСТА.

Понеже комисията още не е готова с доклада си, затова и тази точка от дневния ред не може да се разглежда сега.

Пристъпваме към точка пета от дневния ред:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ОДОБРЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА ПРОШЕТАРНАТА КОМИСИЯ, ВЗЕТИ ВЪЗАСЕДАНИЕТО И НА 22 НОЕМВРИЙ Т. Г. — ПРОДЪЛЖЕНИЕ ДОКЛАДВАНЕТО.

Има думата докладчикът г. Иван Воденичарски.

Ще се докладва п. 37.

Докладчик И. Воденичарски: Досю Стефанов Доневи, от гр. София, бил домакин-касиер при Министерството на народното просвещение от 1912 г. до 1934 г. и въ края на краищата бил начетен с сумата 17.000 л. лихви върху суми.

Моли да му бъдат опростени само лихвите върху начета. Самата главница е изплатена.

Комисията при Министерството на финансите е на мнение да му се опростят лихвите по постановление № 94, от 6 април 1938 г.

Председател С. Мошанов: Това прошение беше отложено. Обяснете защо.

Докладчик И. Воденичарски: Това прошение беше отложено за проучване, въ смисъл да се съберат данни къде е служило лицето и откъде точно произтича този начет, който то има. Оказа се, че е бил чиновник въ Министерството на народното просвещение — отчетник на образувания тогава посмъртен фонд на служителите при министерството. За сумите, които не са присвоени, а са били внесени несвоевременно, той е бил начетен с лихвата върху тях. Тая именно лихва той моли да му бъде опростена.

Председател С. Мошанов: Ще гласуваме. Тези, които приемат решението на прошетарната комисия по п. 37,

както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 63.

Докладчик И. Воденичарски: Лазар Петров, от гр. София, бил осъден, заедно с фонда „Постройка клубъ на национал-либералната партия — III район, София“, да заплати 13.300 л. гербовъ налогъ и 39.900 л. глоба, или всичко 53.200 л.

Предвид на това, че тая сума е обезпечена за държавата от продажбата на самия клубъ и сумите са заповорирани с запретиелно писмо № 13/1933 г., прошетарната комисия намира, че следва той да бъде освободен от отговорност, а да остане отговорен само фондът, юридическото лице, чиято сграда, казах, е продадена на публичен търг и сумата е заповорирана.

Председател С. Мошанов: Ще гласуваме. Тези, които приемат решението на прошетарната комисия по п. 63, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 66.

Докладчик И. Воденичарски: Левтер Р. Мечев, бивш бирник при Малкотърновската градска община, живущ въ гр. Бургас, през м. февруарий 1937 г. получил известие № 1133, от 5 февруарий т. г., от Министерството на народното просвещение, отделение бюджетоконтролно, с което му съобщават, че през 1927 г., с платежна заповед № 383, от 13 юлий с. г., са му изпратили сумата 4.261 л., но не са получили от него квитанция. Действително той е получил тази платежна заповед, чекът е подписан от него и сумата е изтеглена от банката, но не помни дали лично я е изтеглил или е далъ пълномощно на кмета да я изтегли. Въ всеки случай сумата не е била мината по счетоводните книги и затова я търсели от него. Впоследствие той внесъл сумата, но за изтеклото време от няколко години го начели с лихва-глоба 1% месечно.

Комисията при Министерството на финансите намира за основателно искането му — да му бъде опростена лихвата.

Прошетарната комисия също дава мнение да му бъде опростена лихвата върху тая сума.

Председател С. Мошанов: Ще гласуваме. Тези, които приемат решението на прошетарната комисия по п. 66, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 67.

Докладчик И. Воденичарски: Молба от Лазар Петков, от гр. Плевен. Съ решение на Търновската областна смътна палата № 1671, от 29 февруарий 1936 г., същият е глобен с сумата 5.688 л. за това, че не е представил своевременно отчета на областното управление въ смътната палата. Практиката, която е била заведена въ областното управление, където той е бил секретар-отчетник, била такава, че си служили две години с едни и същи книги. Едни са били изпратени въ смътната палата с по-предния годишен отчет, а другите са били у него. Поради това той не е могъл да изготви своевременно отчета си и му е била наложена глоба.

Комисията при Министерството на финансите дава мнение да му бъде опростена глобата.

Прошетарната комисия също е на мнение да му се опрости глобата, наложена му за несвоевременното представяне на отчета въ смътната палата.

Председател С. Мошанов: Ще гласуваме. Тези, които приемат решението на прошетарната комисия по п. 67, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 107.

Докладчик И. Воденичарски: Невна М. Цонева, от гр. София, моли да ѝ бъде опростена сумата 10.575 л., с която е начетен нейният съпруг, с когото се е водела само два месеца — отишел на фронта през време на Балканската война, разболел се и впоследствие починал. Тая сума е начетен на самия него, като чиновник въ Пловдивската митница.

Материалното състояние на жената е: лично тя не притежава никакви недвижими имоти и живее от пенсията, която получава.

Комисията при Министерството на финансите е на мнение да бъде опростена тая сума.

Проштарната комисия също е на мнение да бъде опростена тая сума.

Х. Мирски: Това само нейната част ли е?

Председател С. Мошановъ: Само нейната част.

Докладчикъ И. Воденичарски: Само от нея търсят сумата.

Председател С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приемат решението на проштарната комисия по п. 107, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство. Събранието приема.

Ще се докладва п. 108.

Докладчикъ И. Воденичарски: Съпругата на Николай Прокопизъ, от гр. София, постъпила в Майчин дом за освобождаване от бременност. Въ това време, обаче, тя заболява от бълодробна туберкулоза и се лекува. Сега от мъжа ѝ искат да заплати една дребна сума — 870 л. Материалното му състояние, обаче, е такова, че му е абсолютно невъзможно да я плати.

Комисията при Министерството на финансите е дала мнение да му се опрости сумата.

Проштарната комисия също така намира, че следва да му бъде опростена тая сума поради това, че няма никакви материални средства.

Председател С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приемат решението на проштарната комисия по п. 108, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство. Събранието приема.

Ще се докладва пунктъ 110.

Докладчикъ И. Воденичарски: Надежда Илиева Тодорова, от гр. Русе, от свое име и като законна представителка на малолѣтните си деца: Еленка, Веска, Радославъ, Александъръ, Йорданъ и Любенъ, живущи в гр. Русе, ул. „Неофитъ Рилски“ № 15, мли да ѝ се опрости сумата 109.882 л., която сѫ осѣдени да заплатятъ като прями и законни наследници на покойния ѝ съпругъ. Съ тая сума той, като бившъ секретаръ на Русенския воененъ съдъ, е билъ начетенъ по постановление № 152/1927 г. на Министерството на финансите. Съ малката си пенсия въ размѣръ на 830 л. месечно, отъ която ѝ сѫ правени удържки, тя не могла да изплати сумата. Гози начетъ се дължи на непредставени оправдателни документи по платежни заповѣди поради внезапната смъртъ на мъжа ѝ. У нея имало книга, които тя унищожила следъ смъртъта на мъжа си понеже не знаела, че тѣ сѫ били необходими за оправдаване на суми.

Семейното ѝ положение е следното: тя, 48-годишна, домакиня, дъщеря Елена, 27-годишна, дъщеря Веска, 17-годишна, синъ Радославъ, 25-годишенъ, работникъ, синъ Александъръ, 23-годишенъ, желѣзарски работникъ, синъ Йорданъ, 21-годишенъ, желѣзарски работникъ, и синъ Любенъ, 18-годишенъ, безъ работа. Материално състояние: наследниците притежаватъ една къща на ул. „Неофитъ Рилски“ № 15, оценена за 40.000 л. Явно е, че не сѫ въ състояние да платятъ тая сума.

Комисията при Министерството на финансите е дала съгласието си да имъ бъде опростена сумата.

Проштарната комисия също намира, че трѣбва да имъ бъде опростена, понеже нѣматъ възможностъ да я платятъ.

Председател С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приематъ решението на проштарната комисия по п. 110, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство. Събранието приема.

Ще се докладва п. 111.

Докладчикъ И. Воденичарски: Нислина Николова, Банкова, отъ с. Браничево, Шуменско, моли да ѝ бъде опростена сумата 9.311 л., съ които е билъ начетенъ съпругътъ ѝ Никола Банковъ, съ окончателно решение № 1021, отъ 8 юлий 1936 г., на Върховната смѣтна палата, като бившъ секретаръ-бирникъ на Чукуровската селска община, Разградска околия. Понеже съпругътъ ѝ, както и тя, ведно съ цѣлото си четиричленно семейство, не притежаватъ никакви недвижими имоти, освенъ скромната пенсия, която получаватъ, молятъ молбага имъ да бъде удовлетворена.

Комисията при Министерството на финансите дава съгласието си сумата 9.311 л. да бъде опростена. Проштарната комисия също така намира, че следва тая сума да бъде опростена, поради невъзможността да бъде изплатена отъ наследниците на този бившъ секретаръ-бирникъ.

Х. Мирски: И на наследниците, нали?

Председател С. Мошановъ: Какво е решението на проштарната комисия? Само на нея ли да се опрости или на наследниците?

Докладчикъ И. Воденичарски: Решението е да се опрости сумата 9.311 л. — значи на всичките наследници.

Председател С. Мошановъ: Тогава ще се измѣни решението въ смисълъ, че сумата се опрощава не само на Нислина Банкова, но на всички наследници на Никола Банковъ. Така ще гласуваме. Тъзи, които приематъ решението на проштарната комисия по п. 111 така, както се докладва, съ бележката, че се отнася за всички наследници, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 112.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Неда Ст. Игнатиева, отъ гр. Карлово, за себе си и като законна представителка—майка на малолѣтното си дете Иванъ, отъ гр. Карлово. Стоянъ Игнатиевъ, съпругъ на молителката и баща на малолѣтното ѝ дете, служилъ като началникъ на група при Пловдивското окръжно трудово бюро и билъ уволненъ по болестъ съ заповѣдъ № 9, отъ 16 февруарий 1928 г., наскоро следъ което починалъ. Същиятъ билъ начетенъ съ сумата 11.640 л. и съпругата му моли тази сума да бъде опростена.

Комисията при Министерството на финансите дава съгласието си сумата да бъде опростена, тъй като молителката няма възможностъ да я изплати. Също и проштарната комисия намира, че молителката няма възможностъ да я изплати.

Х. Мирски: Пакъ цѣлата сума — значи и за сина ѝ?

Докладчикъ И. Воденичарски: Да, изрично е казано: за себе си и като законна представителка—майка на малолѣтното ѝ дете.

Председател С. Мошановъ: Ще гласуваме. Тъзи, които приематъ решението на проштарната комисия по п. 112 тъй, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство. Събранието приема.

Г. г. народни представители! Понеже г. министърътъ на просвѣтата дойде и моли да се разгледа третата точка отъ дневния редъ, която предшествоваше тази точка, която сега разглеждаме, азъ трѣбва да искамъ съгласието ви да преминемъ къмъ разглеждането на точка трета отъ дневния редъ. Тъзи отъ васъ, които сѫ съгласни да преминемъ къмъ разглеждане на точка трета отъ дневния редъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка трета отъ дневния редъ:

ОДОБРЯВАНЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ИЗПЛАЩАНЕ НА ВЛАДѢНИТЕ ОТЪ ДЪРЖАВНИЯ УНИВЕРСИТЕТЪ, АГРОНОМО-ЛЕСОВЪДСКИ ФАКУЛТЕТЪ, НЕДВИЖИМИ ИМОТИ, НАХОДЯЩИ СЕ ВЪ ЗЕМЛИЩЕТО НА ГОЛЪМА СОФИЯ. МЕЖДУ СТ. СОФИЯ И С. ГОРНА-БАНЯ, СОБСТВЕНОСТЪ НА НАСЛЕДНИЦИТЕ НА ГЕНКО П. ШОЙЛЕКОВЪ.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретаръ Д. Марчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ предложението за плащане на владенитѣ отъ Държавния университетъ, агрономо-лесовѣдски факултетъ, недвижими имоти, находящи се въ землището на Голѣма София, между ст. София и с. Горна-баня, собственостъ на наследниците на Генко П. Шойлековъ.

Г. г. народни представители!

Презъ 1922 г. Държавниятъ университетъ е билъ оземленъ и влѣзълъ въ владение на 1.152.54 декара земи, между столица София и с. Горна-баня, принадлежащи на наследниците на Генко П. Шойлековъ.

Наследниците сж обжалвали това оземляване и се завежда дѣлопроизводство, което завършва съ разрешаване на спора по оземляването въ тѣхна полза Презъ това време, обаче, държавата е построила сгради за ферма, скотовъден институт и птицевъдна станция за обща сума около 30.000.000 л. и Министерството на народното просвѣщение е било принудено да поиска споразумение съ наследниците на Генко П. Шойлековъ.

Специална комисия отъ представители на Министерството на финанситѣ, Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти и на Държавния университетъ се е занимавала съ въпроса и е изказала мнение да се заплати на наследниците за завладѣнитѣ имоти сумата 6.000.000 л.

Наследниците на Г. Шойлековъ не сж се съгласили да отстъпятъ имотитѣ си за опредѣлената отъ комисията сума 6.000.000 л., а сж искали двойно по-голяма сума, поради което отъ Министерството на народното просвѣщение, въ съгласие съ Министерството на финанситѣ, се назначава нова комисия въ съставъ: главния секретаръ на Министерството на народното просвѣщение, главния секретаръ на Министерството на финанситѣ, главния директоръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, началника на земедѣлско-стопанския отдѣлъ при Министерството на земедѣлието, началника на бюджетно-контролното отдѣление при Министерството на народното просвѣщение, квестора на Университета и двама редовни професори, на която комисия се възлага да уреди окончателно спорния въпросъ между държавата и наследниците на Генко Шойлековъ за извършеното оземляване.

Втората комисия, следъ като е взела предвидъ мнението на юридическия съветъ при Министерството на финанситѣ, че държавата е незаконно завладѣла имотитѣ, че Университетътъ не е станалъ собственикъ на имотитѣ по закона за т. з. с. и че на наследниците може да се опредѣли и по спогодба обезщетението, което следва да се заплати за въпроснитѣ имоти, е преценила последното предложение, направено отъ наследниците на Г. Шойлековъ — да имъ се заплати за имотитѣ всичко 8.000.000 л., и го намѣрила за приемливо.

Като ви представямъ приложеното за целта предложение, моля ви, г. г. народни представители, да го разгледате и приемете.

Гр. София, 8 декемврий 1938 г.

Министъръ на народното просвѣщение: **Б. Филовъ**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за изплащане на владѣнитѣ отъ Държавния университетъ, агрономо-лесовѣдски факултетъ, недвижими имоти, находящи се въ землището на Голѣма София, между ст. София и с. Горна-бана, собственост на наследниците на Генко П. Шойлековъ.

Разрешава се на министра на народното просвѣщение да изплати владѣнитѣ отъ Държавния университетъ, агрономо-лесовѣдски факултетъ, недвижими имоти отъ 1.152.54 декара, находящи се въ землището на Голѣма София, между ст. София и с. Горна-бана, собственост на наследниците на Генко П. Шойлековъ, за предложената отъ последнитѣ цена 8.000.000 л.

А. Изплащането на сумата отъ 8.000.000 л. ще стане отъ кредита по закона за извънбюджетния (свръхсмѣтенъ) кредитъ отъ 250.000.000 л. за изплащане стойността на отчужденитѣ за държавни нужди недвижими имоти, яйлаци, кѣшлаци и дѣкорѣзници, по следния начинъ:

а) 300.000 л. платими въ брой на 1 септемврий 1938 г. или въ срокъ до единъ месецъ отъ обнародването въ „Държавенъ вестникъ“ на това решение, съ 4% годишна лихва отъ 1 септемврий 1938 г. до датата на издаване на платежната заповѣдъ;

б) 7.700.000 л. платими въ сѣкровищни свидетелства отъ 1938 г. отъ по 50.000 л. всѣко едно, съ срокъ за погашение 4 години и 4% — годишна лихва, считано отъ 1 септемврий 1938 г.

Текстътъ и формата на сѣкровищнитѣ свидетелства ще се опредѣлятъ отъ министра на финанситѣ.

Б. Разходътъ отъ 7.700.000 л. да се покрие съ постъпленията отъ сѣкровищнитѣ свидетелства отъ 1938 г., а сумата отъ 300.000 л. — отъ икономитѣ по бюджета за 1938 г. на Главната дирекция на държавнитѣ и на гарантанитѣ отъ държавата дългове, като за това § 34 на сѣщия бюджетъ се намали съ 300.000 л.

Лихвата по издаденитѣ сѣкровищни свидетелства отъ 1938 г. ще се плаща въ края на всѣко шестмесечие срещу купони, прикачени къмъ тѣхъ, съ падежи 1 мартъ и 1 септемврий всѣка година. Падежътъ на първия купонъ е 1 мартъ 1939 г.

Сѣкровищнитѣ свидетелства отъ 1938 г. ще се погасяватъ въ срокъ отъ 4 години, съ равни шестмесечни погашения отъ капитала, вписани въ купонитѣ, отдѣлно отъ сумата за лихвата.

Постановленията на чл. чл. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 и 15 отъ закона за извънбюджетенъ (свръхсмѣтенъ) кредитъ отъ 200.000.000 л. за изплащане стойността на отчужденитѣ за държавни нужди недвижими имоти, яйлаци, кѣшлаци и дѣкорѣзници, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 284, отъ 20 мартъ 1934 г., и § § 3, 4 и 5 отъ наредбата-законъ за измѣнение и допълнение на сѣщия законъ, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 174, отъ 6 августъ 1935 г., важатъ и за сѣкровищнитѣ свисвидетелства отъ 1938 г.

В. Съ това решение се уреждатъ окончателно отношенията между държавата и наследниците на Генко П. Шойлековъ по този имотъ за всички претенции за вреди и загуби по него отъ завладяването до изплащането му.

Наследниците на Генко П. Шойлековъ сж длъжни да прехвърлятъ имота безъ никакви тежести върху него, като данъци, ипотеки, запори и др.

Министерството на народното просвѣщение, респективно Държавниятъ университетъ, и наследниците на Генко П. Шойлековъ се освобождаватъ отъ плащане на гербъ, мито и др. държавни берии и такси по прехвърляне собствеността на имота.

Въ тежестъ на наследниците на Генко П. Шойлековъ сж само всички общински права и такси по прехвърляне собствеността на имота върху държавата, респективно Държавния университетъ.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Христо Мирски.

Х. Мирски: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Ако вземахъ думата, то е, за да направя нѣколко бележки, които мисля, че трѣбва да бѣдатъ взети подъ внимание.

Преди всичко, настоящето предложение, съгласно закона за бюджета, отчетността и предприятията, не трѣбваше да бѣде внесено отъ уважаемия г. министъръ на просвѣтата, а трѣбваше да бѣде внесено отъ г. министра на финанситѣ. Така повелява чл. 216 отъ закона за б. о. п., понеже се касае за покупка на имоти, които струватъ повече отъ 1 милионъ лева. Тоя членъ гласи така: (Чете) „Купуването на какъвъ и да е недвижимъ имотъ за смѣтка на държавата, шомъ стойността му е по-голяма отъ 1.000.000 л., става съ специаленъ законъ“ — не съ решение — „гласуванъ възъ основа на уговоренитѣ подробни условия, който се внася отъ министра на финанситѣ и съгласно съ алинея последна на чл. 39.“

Първата бележка значи, която правя по настоящето предложение е, че въпросътъ трѣбваше да се разреши съ законъ, и то не внесенъ отъ министра на просвѣтата, а отъ министра на финанситѣ. Този редъ трѣбва да се спазва, защото въ специалния законъ за б. о. п. е предвиденъ специаленъ редъ за управлението на държавнитѣ имоти и не може да става това раздѣление — всѣки министъръ поотдѣлно, когато се купува единъ имотъ за неговото ведомство, да внася законъ отъ свое име. Всички трѣбва да внасятъ тия въпроси чрезъ министра на финанситѣ, както е предвидено въ закона за б. о. п., за да се централизиратъ всички държавни имоти въ министерството на земедѣлието. Така повелява законътъ.

Втората бележка, която имамъ да направя по настоящето предложение, е следната: дали тукъ се оформява една спогодба, която е вече станала, или тепърва ще има да се изпълнява? Защото отъ единъ отъ пунктоветѣ въ това решение се вижда, че 300 хиляди лева сж платими въ брой на 1 септемврий 1938 г. или въ срокъ до 1 месецъ отъ обнародването въ „Държавенъ вестникъ“ на това решение. Искамъ да зная тия 300 хиляди лева платени ли сж на 1 септемврий — това предложение се внася за одобрение въ Народното сѣбрание на 8 декемврий — или не? Ако е въпросътъ да се одобрява туй решение, взето по силата на чл. 47 отъ конституцията, другъ бѣше редътъ за внасянето му. Но ако пъкъ не е почнала да се изпълнява тази спогодба, или туй прехвърляне на правото на собственостъ, въ такъвъ случай, безспорно, ще трѣбва да се направи нуждната корекция за премахването на тия думи въ буква „А“ за изплащането на сумата отъ 300 хиляди лева.

И третата бележка, която искамъ да направя по това предложение, е относно една печатна грѣшка. Въ алинея четвърта отъ буква „Б“ на предложението е казано: (Чете) „Постановленията на чл. чл. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 и 15

отъ закона за извънбюджетенъ (свѣрхсметенъ) кредитъ отъ 200 милиона лева. . . „, докато алинея първа на буква А гласи: (Чете) „Изплащането на сумата отъ 8.000.000 л. ще стане отъ кредита по закона за извънбюджетния (свѣрхсметенъ) кредитъ отъ 250 милиона лева. . .“ На едно мѣсто се говори за 250 милиона лева, а на друго мѣсто за 200 милиона лева. По всѣка вѣроятностъ тукъ трѣбва да има нѣкаква печатна грѣшка.

Думата ми бѣше, г. г. народни представители, за напредъ да се спазватъ постановленията на закона за б. о. п. Шомъ като е въпросъ за покупка на имоти, предложението трѣбва да се внасятъ чрезъ министъра на финанситѣ и то чрезъ законопроекта, а не чрезъ решения.

Д-ръ К. Милановъ: Ако е спогодба, може.

Х. Мирски: Не е спогодба.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народниятъ представителъ г. Еню Поповъ.

Е. Поповъ: (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Следъ като напълно се солидаризирамъ съ казаното отъ нашия колега г. Мирски, азъ на свой редъ искамъ да направя само две малки бележки относно внесеното предложение за изплащане за владѣнитѣ отъ Държавния университетъ земи, принадлежащи на наследниците на Шойлековъ.

Преди всичко, азъ смѣтамъ, че друга е процедурата, по която трѣбва да се внесе тукъ такова предложение за изплащането на този имотъ. На васъ, г. г. народни представители, е известно, че когато е необходимо да се отчуждаватъ нѣкои мѣста, да се отчуждаватъ нѣкои недвижими имоти за обществена полза, има единъ специаленъ законъ, който превидва точно по какъвъ редъ трѣбва да стане това отчуждаване. И азъ мисля, че по-правилно би било, ако наистина се трѣгне по този пътъ и по него дойдемъ до отчуждаването на тия имоти.

Д-ръ К. Милановъ: Когато собственицитѣ не искатъ да имъ се отчуждава имота, тогава се прилага този законъ. Тукъ случаятъ е другъ.

Е. Поповъ: На второ мѣсто, г. г. народни представители азъ искамъ да спра вашето внимание върху голѣмия въпросъ, който много пъти е билъ повдиганъ тукъ и вънъ — за централизацията на всички обществени учреждения и институти въ София и около София. Особено когато се касае въпросътъ за едно мѣроприятие, каквото представлява учредяването на скотовѣденъ институтъ, на птицевѣдната станция и т. н., азъ смѣтамъ, че точно институтитѣ отъ такъвъ характеръ би трѣбвало да намѣрятъ своето мѣсто тамъ, където сѣществуватъ най-подходящи условия за тѣхъ. На васъ, г. г. народни представители, които сте отъ тукъ, и които сте имали случая да минете покрай тѣзи постройки за агрономическия факултетъ, сигурно ви е направило впечатление, че тия грамадни постройки сѣ поставени на мѣсто, което съвършено не отговаря и на най-елементарнитѣ изисквания за такива именно постройки. За такива институти се изискватъ нѣколко условия: въздухъ, вода и свѣтлина, и, отъ друга страна, изисква се да има и достатъчно наградни за заветъ, който е необходимъ за развитието на едно истинско птицевѣдство. Въ случая, обаче, ние виждаме, че мѣстото, на което сѣ построени сградитѣ, съвършено не подхожда за това. И азъ не зная какъ нашитѣ учени, компетентни лица отъ агрономическия факултетъ, сѣ могли да избератъ тъкмо това мѣсто за тази целъ, тогава когато, за да може да се доволствуватъ птицитѣ и другитѣ животни, които ще се развъждатъ, необходима е буйна, естествена, текуща вода, или подпочвена такава, а не да се пренася вода отъ едно далечно разстояние, или да се прави сѣнка по изкуственъ начинъ чрезъ навеси, покрити съ рогозки и т. н. Освенъ това, мѣстото се намира на срѣдището, където духатъ всички вѣтрове — отъ изтокъ, отъ западъ, отъ северъ и югъ. Този институтъ, поставенъ при такива крайно неблагоприятни условия, безспорно, не може да изпълни своето предназначение. И азъ не зная какъ нашитѣ учени и компетентни лица, особено тия, които боравятъ въ този браншъ, сѣ могли да рискуватъ толкова много милиони държавни срѣдства за грамадни сгради, които не могатъ да оправдаятъ своето предназначение, когато би трѣбвало тия грамадни срѣдства, които се хвърлятъ все съ огледъ на подобренieto и повдигането на нашето родно скотовѣдство и птицевѣдство, да отидатъ на друго мѣсто.

Тия грамадни сгради трѣбва да бѣдатъ построени на мѣсто съ по-подходящи условия, за да може наистина тѣ да отговарятъ на своето предназначение и своята целъ.

Азъ смѣтамъ, че много по-добре би било, ако се направѣха другеда въ нашата страна — въ Южна или въ Северна България — демонстративни стопанства отъ такъвъ характеръ, които действително биха били единъ образецъ за нашитѣ земеделски стопани. Колко души сѣ нашитѣ скотовѣдци, нашитѣ птицевѣдци, въобще нашитѣ земеделски стопани, които сѣ могли да видятъ и да се поучатъ отъ тоя институтъ, който е поставенъ въ центъра на нашата държава, и то на едно мѣсто, където малцина могатъ да отидатъ и да видятъ онова, което наистина препорѣчва науката за създаването на модерни птицевѣдни, скотовѣдни и др. стопанства и по тоя начинъ наистина да допринесатъ за повдигането на тия отрасли отъ нашето земедѣлие? Въ това отношение ние ще трѣбва твърде много да се замислимъ, защото едни отъ най-добритѣ поминѣци, едни отъ най-доходнитѣ отрасли отъ нашето земедѣлско стопанство, това сѣ пакъ нашето скотовѣдство и нашето птицевѣдство. За това, обаче, нашитѣ грижи не трѣбва да бѣдатъ насочени само къмъ централизиране на всички разходи, които се даватъ отъ държавата за постройки тукъ въ София. Ще трѣбва тия мѣроприятия да бѣдатъ създадени при земеделскитѣ училища, каквито имаме въ Северна и Южна България, и тамъ, където има най-подходящи условия за развитието на тия отрасли отъ земедѣлското стопанство.

Следъ тия бележки азъ смѣтамъ, че ние ще трѣбва да имаме предвидъ, въ бѣдеще подобни грѣшки да не се повтарятъ и особено отъ онѣзи, които така да се каже разсаждатъ агрономическата наука и на които много малко подхождаше да вършатъ една фатална грѣшка, която днесъ струва твърде много на държавата: освенъ изразходванитѣ срѣдства за постройка на сградитѣ, сега ще се изразходватъ доста голѣми срѣдства за отчуждаването и плащането на тия завладѣни земи. Ако тия сгради не бѣха построени, нѣмаше да става нужда да се изразходватъ сега и тия срѣдства, които се искатъ по настоящето предложение, и държавата щѣше да бѣде много по-малко ошетенa.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата г. министърътъ на народното просвѣщение.

Министъръ д-ръ Б. Филовъ: Г. г. народни представители! Вземамъ думата, за да направя нѣколко допълнителни бележки по внесеното отъ менъ предложение, което сега разискваме.

Преди всичко, по отношение формата му трѣбва да забележа следното: касае се за едно споразумение, което трѣбва да бѣде утвърдено отъ Народното събрание. Поискаме го не съ законопроекта, а съ предложение. Това бѣше поне мнението на нѣкои компетентни хора, къмъ които се обърнахме въ случая за мнение.

Относително сѣщността на работата трѣбва да изтъкна, че се касае за следното: земитѣ, които сѣ отчуждени отъ наследниците на Шойлековъ, бѣха отчуждени навремето неправилно. Вследствие на това наследниците на Шойлековъ бѣха завели процесъ предъ Административния съдъ, който е издалъ решение, че тия земи трѣбва да се върнатъ обратно на наследниците на Шойлековъ. Обаче презъ това време Университетътъ бѣше построилъ върху тия земи здания за нуждитѣ на агрономическия факултетъ, които струватъ 30 милиона лева. Очевидно е, че ако трѣбваше да се изпълни решението на Административния съдъ, да се върнатъ земитѣ на наследниците, трѣбваше заедно съ земитѣ тѣ да получатъ и построенитѣ здания, чиято стойностъ е много по-голѣма, отколкото е стойността на мѣстото. Вследствие на това стана необходимо да се влѣзе въ споразумение съ наследниците на Шойлековъ. Назначаваха се на два-три пъти междуведомствени комисии, въ които взеха участие представители отъ различни министерства и подиръ дълги преговори се дойде най-после именно до това споразумение, което е сложено сега за разглеждане. Тѣй че въ случая се касае не за едно отчуждаване, което сега трѣбва да се извърши, или за една покупка на недвижимъ имотъ, но за уреждане на въпроса за това споразумение.

Колкото се отнася до въпроса, дали това предложение трѣбваше да бѣде внесено отъ министъра на финанситѣ или отъ министъра на народното просвѣщение, азъ смѣтамъ, че този въпросъ нѣма голѣмо значение, понеже то е минало презъ Финансовото министерство и министърътъ на финанситѣ е далъ писмено своето съгласие за внася-

нето му въ Народното събрание. Ако, обаче, смътате, че има някакви формални прѣчки, че се изисква непременно да бѣде внесено това предложение отъ страна на министра на финанситѣ, азъ нѣмамъ нищо противъ то да бѣде сега оттеглено и да бѣде внесено повторно отъ министра на финанситѣ.

Обаждатъ се: Нѣма нужда.

Министъръ д-ръ Б. Филовъ: Струва ми се, че съ това съ нищо не се измѣня сѣщностъта на работата.

Сега относно бележката, която се направи за сумата отъ 300 хиляди лева, дали тя е изплатена или не. Тази сума още не е платена. Тя ще се плати, следъ като въпросното предложение стане решение и влѣзе въ сила.

Най-после, вѣрно е, така както се констатира, че въ текста на предложението има допустната една печатна грѣшка. Касае се за единъ и сѣщи кредитъ отъ 250 милиона лева, а не за 200 милиона лева, както втория пътъ тая цифра е отпечатана. Това е очевидно печатна грѣшка, както се вижда отъ текста. Това е сѣщиятъ кредитъ, за който се говори по-горе — 250 милиона лева.

Въпросътъ дали съответнитѣ постройки на агрономическия факултетъ трѣбваше да бѣдатъ направени тъкмо на това мѣсто, а не на друго мѣсто, азъ мисля, че нѣма защо сега да ни занимава. На времето компетентнитѣ лица отъ агрономическия факултетъ бѣха избрали това мѣсто и тамъ построиха сградитѣ. Ние се намираме предъ единъ свършенъ фактъ, който не можемъ да промѣнимъ, и да има някои грѣшки въ това отношение. Тия пожелания, които се изказаха тукъ, могатъ да се взематъ предвидъ, но при новитѣ постройки, които ще се издигатъ. Обаче това не се отнася ни най-малко за сегашното предложение. Нѣма какво да се измѣня въ него.

Ще повторя пакъ: ако се смѣта по нѣкои съображения, че трѣбва наново да бѣде внесено това предложение отъ страна на финансовия министъръ, азъ нѣмамъ нищо противъ да се изпълни тая процедура. Това, обаче, съ нищо нѣма да измѣни сѣщностъта на работата, понеже, както казахъ, министърътъ на финанситѣ е далъ писмено вече своето съгласие.

При тия условия, струва ми се, че предложението би могло да се гласува така, както е внесено отъ министра на просвѣтата. (Рѣкоплѣскания)

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме, като се има предвидъ печатната грѣшка, че сумата 200.000.000 л. трѣбва да бѣде 250.000.000 л.

Които приематъ предложението за изплащане на владѣнитѣ отъ Държавния университетъ, агрономо-лесовѣдски факултетъ, недвижими имоти, находящи се въ землището на Голѣма София, между ст. София и с. Горнабана, собственост на наследницѣ на Генко П. Шойлековъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Воденичарски, да продължи доклада си.

Ще се докладва п. 133.

Докладчикъ И. Воденичарски: Подпоручикъ Найдень Спировъ Пипилевъ, отъ София, е билъ начетенъ съ сумата 1.900 л. за това, че вземалъ аванси презъ време на войната, които, споредъ него, сѣ изплатени. Отъ надписитѣ личи, че има удържани суми, обаче кѣде сѣ отишли, никой не може да установи.

Просителътъ моли да му се опростятъ тия суми. Комисията при Министерството на финанситѣ намира, че не бива да му се опростятъ, освенъ лихвитѣ на тия суми. И прошетарната комисия намира, че трѣбва да се опростятъ само лихвитѣ.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 133, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 181.

Докладчикъ И. Воденичарски: Сава К. Чукаловъ, отъ София, съ постановление № 140-а, отъ 25 априлъ 1935 г., билъ осѣденъ заедно съ други 45 души учители отъ търговскитѣ училища въ страната да заплати глоба въ размѣръ на 3.400 л. за това, че не е деклариралъ сумата въ български лева, които носилъ съ себе си, когато е минавалъ презъ митницата за Ромѣния. Понеже другитѣ учители сѣ обжалвали това постановление, то е паднало по отношение на тѣхъ и е останало въ сила само по отношение на него.

Комисията при Министерството на финанситѣ намира, че е правилно да му се опрости тая сума. Такова е и решението на прошетарната комисия.

Председателъ С. Мошановъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 181, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 192.

Докладчикъ И. Воденичарски: Тодоръ Д. Марковъ, отъ гр. Неврокопъ, бившъ счетоводителъ на Неврокопското училищно настоятелство, съ постановление № 37 отъ 26 мартъ 1937 г., издадено отъ министра на финанситѣ и влѣзло въ законна сила поради необжалване, е билъ осѣденъ да заплати на Неврокопското училищно настоятелство сумата 19.082 л., произходяща отъ несѣбрани наеми отъ отдадени подъ наемъ училищни имоти. Отъ удостоверение № 23 отъ 10 мартъ 1934 г., издадено отъ Неврокопското училищно настоятелство, е видно, че тая сума е събрана и внесена по надлеженъ редъ въ Българската земеделска банка, която съ писма № № 4139 отъ 2 юний 1928 г., 4325 отъ 11 юний 1928 г. и 4346 отъ 13 юний 1928 г. съобщава, че сѣ получили въ банката сумитѣ отъ наемитѣ. Изброяватъ се лицата, които сѣ внасяли тия суми, които общо сѣ равни на сумата, съ която е начетенъ просителътъ.

Комисията при Министерството на финанситѣ, при това положение, намира просителя за издѣлженъ и дава съгласието си да бѣде опростена сумата, защото е внесена, а сѣщо да бѣде освободенъ и отъ плащане на лихвитѣ. Прошетарната комисия намира, че следва да му бѣде опростено това задѣлжение заедно съ лихвитѣ, тъй като сумата е била внесена своевременно отъ наемателитѣ, но писмата не сѣ били налице, когато е била правена ревизията.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 192, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 204.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Христо Кандиларовъ, отъ гр. София. Това младо момче е било изпратено съ велосипедъ отъ чорбаджията си до някакво мѣсто да внесе една сума. Хващатъ го акцизнитѣ власти и му съставятъ актъ на него, вмѣсто на неговия господаръ, за това, че не билъ платилъ акциза на велосипеда. Сега той трѣбва да плати 1.100 л. глоба, или да отиде да ги излежи. Господарътъ му е внесълъ сумата 200 л. чрезъ другъ отъ своитѣ чираци.

Комисията при Министерството на финанситѣ изказва мнение да плати 100 л., а остатъкътъ да се опрости. Прошетарната комисия намира, че трѣбва да му се опрости цѣлата сума.

Председателъ С. Мошановъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 204, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 209.

Докладчикъ И. Воденичарски: Христо Ивановъ Градинаровъ, отъ гр. Варна, бирникъ-касиеръ при Варненското данъчно управление, съ ревизионенъ актъ на ревизора на бирницѣтъ при сѣщото данъчно управление Христо Димовъ е билъ начетенъ да внесе сумата 4.338 л. въ полза на фонда „Общински пѣтица“, плюсъ 900 л. лихви до 16 май 1936 г. и 1% лихва отъ сѣщата дата — началния день на ревизията — до окончателното изплащане на сумата за неправилно удържаното отъ него 1% възнаграждение, съгласно чл. 41 отъ закона за пѣтицата, като трети и шести Варненски данъченъ бирникъ презъ 1934 г.

Комисията при Министерството на финанситѣ намира, че просителътъ следва да бѣде освободенъ отъ лихвитѣ, а сумата 4.338 л. да внесе въ приходъ на държавата, заедно съ сумата 900 л. или всичко 5.238 л. Значи, опрощаватъ му се лихвитѣ. Такова е и решението на комисията.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 209, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 212.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Стойно М. Скрѣчковъ, Бр. Пимпилови, Бр. Р. Топалови, Петъръ Пимпиловъ, Мити Вѣтевъ, Христо П. Топаловъ, Ташо Стоенчевъ,

Гино Стоенчевъ, Кузманъ Торозовъ, Никола Баджаковъ, Боти Калениковъ, Дойко Кузмановъ, Рашко Йончевъ, Петъръ Дойковъ, Павли Донковъ и Атанасъ П. Шаровъ, всички отъ с. Черноземъ, Пловдивска околия. Презъ 1928 г. въ селото имъ била разрешена оризова дамга въ мѣстността „Горнитъ ливади“. Тѣхнитъ имоти се намирали подъ дамгата и при пуцането на водата нивитъ имъ се напълнили съ вода. Не можели поради това да засѣятъ друга култура и помолили да имъ се разреши да ги засѣятъ съ оризъ. Идвала комисия и имъ разрешила. Въпрѣки това, обаче, впоследствие били глобени въ десеторенъ размѣръ.

Комисията при Министерството на финанситъ дава мнение да бѣде опростена тая сума. Сѣщото реши и прошетарната комисия, тъй като тѣ не сѣ виновни абсолютно съ нищо и сѣ си платили следующата такса.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 212, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 163.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ наследниците на Цвѣтко Ив. Зеленоградски, отъ гара Сараново, живущи въ София. Тѣхниятъ наследодателъ сключилъ ипотеченъ заемъ отъ Българската народна банка. Срещу тоя заемъ е билъ заложенъ имотъ. Понеже впоследствие той не можалъ да посрещне анюитетитъ, имотътъ билъ продаденъ и купенъ отъ банката за 10.850 л., поради неявяване на наддавачи. За събирането на останалия откритъ ипотеченъ дългъ въ размѣръ на 25.446.20 л. билъ наложенъ запоръ върху пенсията на съпругата и върху заплатитъ на сина и дъщеря му. Откритиятъ дългъ къмъ днешна дата възлиза на 38.562 л.

Комисията при Министерството на финанситъ дава мнение да бѣде опростена тая сума, тъй като Българската народна банка е дала писмено съгласието си за това, понеже срещу дадения заемъ отъ 25.000 л. тя е реализирала до сега 31.806 л.

Прошетарната комисия, при това дадено съгласие отъ Българската народна банка, реши да бѣде опростена сумата 32.562 л., като заплатятъ само 6.000 л. съ разсрочка три години.

Председателъ С. Мошановъ: Има думата народния представителъ г. Христо Мирски.

Х. Мирски: Да се допълни: по изпълнително дѣло на кого, първо, и второ, като е казано, че сумата 6.000 л. ще се изплати въ три срока, да се каже отъ кога и на какви части. Нашитъ решения трѣбва да бѣдатъ точни. Казано е „разсрочка отъ три години“. Трѣбва да се каже въ решението на Народното събрание по равни части ли ще се изплаща. Така е много неопределено.

Докладчикъ И. Воденичарски: Срокътъ е три години. Казано е: по изпълнително дѣло № 736/1911 г.

Председателъ С. Мошановъ: На кой сѣдия?

Докладчикъ И. Воденичарски: Не пише.

Председателъ С. Мошановъ: Не може да има смѣсване, понеже сѣ посочени нумерътъ на дѣлото, годината и имената на наследниците.

Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 163, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 179.

Докладчикъ И. Воденичарски: Стайко Л. Димитровъ, отъ с. Мечка, Панагюрско, е билъ касиеръ на училищното настоятелство въ селото и е начетенъ съ сумата 7.785 л. за това, че като е приелъ отъ бившия председателъ на сѣщото училищно настоятелство, е получилъ вмѣсто суми документи за преразходъ. Въ това време минава ревизия и начитатъ него съ тази сума, като внесена своевременно. Впоследствие се гласува сума отъ общинския съветъ за изплащането на тия 7.785 л. Внесени сѣ отъ общината само 7.500 л., отъ които 1.316 л. сѣ били взети за лихви. Остава да дължи сумата 1.602 л. отъ главницата и всички лихви до днесъ върху сумата 7.785 л., които възлизатъ на доста голѣма сума. Той моли да бѣде опростена тая сума, тъй като съ нищо не е виновенъ и не е ощетилъ касата.

Комисията при Министерството на финанситъ дава съгласие да се опрости сумата 1.602 л. и всички лихви. Такова е решението и на прошетарната комисия.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 179, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва п. 182.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ х. Саджкъ бей Исмаиловъ, отъ с. Родопско, Ардинска околия, Старозагорска областъ. Презъ 1931 г. му възложили интизапа и кръвнината въ с. Бѣлъ-изворъ, Ардинска околия, Старозагорска областъ. Обаче сѣщиятъ не можалъ да изплати сумата и останалъ да дължи на общината заедно лихвитъ 51.065 л.

Понеже се касае за опрощаване на общински суми, което ние не можемъ да правимъ, това прошение трѣбва да се изключи отъ списъка.

Председателъ С. Мошановъ: Понеже се касае за опрощаване на дължими общински суми, прошението трѣбва да се изключи отъ списъка. Които сѣ съгласни моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 186.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Серафимъ Ст. Бакаловъ, отъ с. Никудинъ, Петричка околия. Презъ 1926 до 1927 г. е билъ секретаръ-бирникъ на Чуриченската община, Петричка околия. Презъ това време били наложени глоби отъ околийския училищенъ инспекторъ на родители, чиито деца не посещавали училище. Тия суми той не можалъ да събере отъ родителитъ и впоследствие билъ начетенъ съ тѣхъ да ги заплати на общината.

Комисията при Министерството на финанситъ намира, че сумата отъ 23.120 л. следва да му бѣде опростена и той да бѣде освободенъ отъ отговорностъ. Прошетарната комисия реши сѣщото. Тѣ сѣ глоби по закона за народната просвѣта, налагани отъ училищния инспекторъ.

Х. Мирски: Кое изпълнително дѣло?

Докладчикъ И. Воденичарски: Нѣма изпълнително дѣло.

Х. Мирски: Тукъ пише изпълнително дѣло.

Докладчикъ И. Воденичарски: Неправилно е. Нѣма изпълнително дѣло. Тѣ се предаватъ направо на общинския бирникъ.

Председателъ С. Мошановъ: Изпълнително бирническо дѣло.

Докладчикъ И. Воденичарски: Бирническо дѣло, да.

Х. Мирски: На кой бирникъ?

Докладчикъ И. Воденичарски: На бирника на с. Никудинъ, Петричка околия.

Председателъ С. Мошановъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 186, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва п. 183.

Докладчикъ И. Воденичарски: Молба отъ Станю Рачевъ, отъ с. Калово, Разградска околия. Въ качеството му на секретаръ-бирникъ на Каловската община, Разградска околия, презъ годинитъ 1924/1925, 1925/1926, 1926/1927 е билъ начетенъ за тритъ години по три отчета съ сумата 29.699 л. по решения № 1269 отъ 19 априлъ 1935 г. на Варненската областна смѣтна палата и № 331, отъ 30 септемврий 1932 г., на Върховната смѣтна палата, и № 1630, отъ 12 май 1930 г., на Великотърновската окръжна смѣтна палата.

Комисията при Министерството на финанситъ намира, че това сѣ формални начети и дава мнение да бѣде освободенъ отчетникътъ отъ отговорностъ по тѣхъ. Прошетарната комисия сѣщо намира, че отчетникътъ трѣбва да бѣде освободенъ отъ отговорностъ по тия начети.

Х. Мирски: Вие казахте Разградска околия, а въ списъка на прошетарната комисия пише Разложко.

Докладчикъ И. Воденичарски: Разградско е.

Х. Мирски: Значи, да се поправи.

Председател С. Мошановъ: Да се поправи: с. Калово, Разградско, вмѣсто Разложко.

Тия, които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 183 съ тая поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва п. 187.

Докладчикъ И. Воденичарски: Министерството на финанситъ, отдѣление за бюджета и отчетността, на основание чл. 91 отъ стария законъ за отчетността по бюджета и на чл. 61 отъ новия законъ за бюджета, отчетността и предприятията, поради това, че не сѣ оправдали въ опредѣления срокъ отпустнатитъ имъ аванси, нито сѣ представили неизбѣжни причини за продължение на срока за оправдаването, налага глоба-лихва 1% месечно на следнитъ длъжностни лица: Б. Цоневъ, професоръ въ Софийския университетъ, и Ст. Л. Костовъ, уредникъ, гр. София, на обща сума 15.120 л. лихви.

Комисията при Министерството на финанситъ дава съгласието си да бѣде опростена тая сума. Самото министерство повдига тоя въпросъ — да бѣде опростена тая сума. Прошетарната комисия сѣщо дава съгласието си да се опрости сумата 15.120 л. лихви.

Председател С. Мошановъ: Ще гласяваме. Които приематъ решението на прошетарната комисия по п. 187, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г. г. народни представители! Имамъ съобщение, че Министерскиятъ съветъ ще има заседание въ 4½ часа, въ което присѣдствителю на г. министра на финанситъ е необходимо. Поради това ще трѣбва да преустановимъ заседанието и да опредѣлимъ дневния редъ за следващото заседание.

Съгласно правилника, утре подлежи да се разглеждатъ решения на прошетарната комисия. Освенъ тоя пунктъ, ще моля да приеме като първа точка и внесеното днесъ предложение отъ г. министра на търговията, промишлеността и труда за продължение срока и приемане на служба чужди поданици за асистенти при Висшето търговско училище „Д. А. Ценовъ“ въ гр. Свищовъ. Като втора точка ще бѣде докладътъ на прошетарната комисия, като ще се разгледатъ най-напредъ ония прошения, които изостанаха отъ днесъ и следъ това тия, приети въ заседанието на комисията на 23 ноемврий 1938 г.

Моля ония, които приематъ така предложения дневенъ редъ, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Вдигнато въ 16 ч. 30 м.)

Председател: С. МОШАНОВЪ

Секретари: { Д. МАРЧЕВЪ
СЕР. ГЕОРГИЕВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ